

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

12. prosince 2018*

„Státní podpory – Podpora pro bavorské odvětví mléka – Financování kontrol jakosti mléka –
Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem – Procesní práva spolkové země
Bavorsko – Článek 108 odst. 2 SFEU – Článek 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999“

Ve věci T-683/15,

Freistaat Bayern (Německo), zastoupený U. Soltészem a H. Weißem, advokáty,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené T. Maxian Ruschem, K. Herrmann a P. Němečkovou, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a směřující k částečnému zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2015/2432 ze dne 18. září 2015 o státní podpoře poskytnuté Německem na kontroly jakosti mléka podle zákona o mléku a tucích SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] (Úř. věst. 2015, L 334, s. 23),

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín a I. Reine (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Schall, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. února 2018,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 V Německu je jakost mléka tradičně zajišťována nezávislými kontrolami jakosti. Uvedené kontroly jakosti mléka jsou v Bavorsku (Německo) financovány z prostředků získaných z dávek na mléko uložených odběratelům mléka a dále ze souhrnného rozpočtu žalobce, Freistaat Bayern (spolková země Bavorsko, Německo).

* Jednací jazyk: němčina.

Vnitrostátní právní rámec

- 2 Ustanovení § 22 odst. 1 Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten (německý spolkový zákon o mléku a tucích) z roku 1952 (BGBl. 1952 I, s. 811; dále jen „MFG“), ve znění naposledy pozměněném ustanovením § 397 nařízení ze dne 31. srpna 2015 (BGBl. 2015 I, s. 1474), stanoví, že vlády spolkových zemí mohou po konzultaci se sdružením dotčené spolkové země, které bylo zřízeno v souladu s ustanoveními MFG a je tvořeno podniky působícími v mlékárenském odvětví a spotřebiteli, kteří společně hájí své ekonomické zájmy, nebo s dotčenými profesními organizacemi společně vybírat dávky od mlékáren, středisek na sběr mléka a stanic pro smetanu na podporu mlékárenského odvětví. Ustanovení § 22 odst. 2 a 2a MFG stanoví, že prostředky získané podle odstavce 1 lze použít pouze pro financování devíti cílů, mezi něž patří podpora a zachování jakosti mléka, jejichž financování je předmětem projednávané žaloby.
- 3 Podle § 1 odst. 1 Milch-Güterverordnung (nařízení o jakosti mléka) ze dne 9. července 1980 (BGBl. 1980 I, s. 878, dále jen „MGV“), ve znění naposledy pozměněném nařízením ze dne 17. prosince 2010 (BGBl. 2010 I, s. 2132), musí odběratelé mléka odebírané mléko zkontrolovat nebo je nechat zkontrolovat.
- 4 Podle § 4 Bayerische Ausführungsverordnung zur Milch-Güterverordnung (bavorské prováděcí nařízení MGV) ze dne 15. prosince 1980 (GVBl. 1981, s. 3), který byl nahrazen § 2 odst. 1 Bayerische Ausführungsverordnung zur MGV (bavorské prováděcí nařízení MGV) ze dne 7. prosince 1988 (GVBl. 1988, s. 387), je prováděním uvedených kontrol pověřena stanice pro kontrolu mléka, Milchprüfing Bayern e.V. (dále jen „Milchprüfing“).
- 5 Ustanovení § 1 Milchlagerverordnung (nařízení o dávkách na mléko) ze dne 17. října 2007 (BayGVBl. 2007, s. 727) bavorského ministerstva pro výživu, zemědělství a lesnictví, které bylo přijato na základě § 22 odst. 1 MFG, stanoví, že se od provozovatelů mlékáren vybírají dávky za množství syrového mléka, která jim byla dodána.
- 6 Podle ustanovení § 23 Haushaltsordnung des Freistaates Bayern (rozpočtový řád Svobodného státu Bavorsko) ze dne 8. prosince 1971 (BayRS 630-1 F; dále jen „BayHO“), který patří do jeho části II, nadepsané „Sestavení rozpočtu a finančního plánu“, náklady a prostředky na závazky za služby poskytované útvarům mimo orgány státní správy za účelem dosažení určitých cílů lze odhadnout v rozpočtu, pouze pokud má stát prvořadý zájem na uvedeném dosažení cílů, jichž nelze dosáhnout v případě neexistence odpovídajících subvencí, nebo alespoň ne v nezbytné míře.
- 7 Ustanovení § 44 BayHO, který je obsažen v části III, nadepsané „Plnění rozpočtu“, stanoví, že uvedené subvence mohou být vypláceny pouze za podmínek stanovených v § 23 tohoto řádu.

Správní řízení

- 8 V dopisech ze dne 28. listopadu 2011 a ze dne 27. února 2012 Evropská komise požádala Spolkovou republiku Německo o doplňující informace týkající se výroční zprávy za rok 2010 o státní podpoře v odvětví zemědělství, kterou Německo předložilo v souladu s čl. 21 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339). Spolková republika Německo na tyto otázky Komise odpověděla dopisy ze dne 16. ledna 2012 a ze dne 27. dubna 2012. S přihlédnutím k odpovědím Spolkové republiky Německo, Komise byla toho názoru, že Německo poskytlo na základě MFG státní podporu svému mlékárenskému průmyslu.
- 9 Dopisem ze dne 2. října 2012 Komise informovala Spolkovou republiku Německo o tom, že opatření zavedená v různých německých spolkových zemích, včetně spolkové země Bavorsko a spolkové země Bádensko-Württembersko, na základě zmocnění, které jim přiznává § 22 MFG, byla zaevidována jako

neoznámená podpora pod registračním číslem SA.35484 (2012/NN). V dopisech ze dne 16. listopadu 2012 a ze dní 7., 8., 11., 13., 14., 15. a 19. února, 21. března, 8. dubna, 28. května, 10. a 25. června a 2. července 2013 Spolková republika Německo předložila Komisi další informace.

- 10 Dopisem ze dne 17. července 2013 [C(2013) 4457 final] (Úř. věst. 2014, C 7, s. 8) oznámila Komise Spolkové republice Německo své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“). Toto rozhodnutí se týká různých opatření zavedených v několika německých spolkových zemích podle MFG na podporu mlékárenského průmyslu, včetně podpory uvedené v rozhodnutí Komise (EU) 2015/2432 ze dne 18. září 2015 o státní podpoře SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] poskytnuté Německem na kontroly jakosti mléka podle zákona o mléku a tucích (Úř. věst. 2015, L 334, s. 23, dále jen „napadené rozhodnutí“). Podpora uvedená v projednávané žalobě byla opatřením posuzovaným v uvedeném rozhodnutí. Pokud jde o uvedenou podporu, Komise uvedla v bodě 2.5 rozhodnutí o zahájení řízení, který je věnován financování zkoumaných opatření, § 22 MFG týkající se dávek na mléko. Kromě toho v bodě 264 odůvodnění uvedeného rozhodnutí Komise uvedla, že zkoumaná opatření byla financována prostřednictvím parafiskální dávky, a odkázala na totéž ustanovení MFG.
- 11 Komise na základě své analýzy dospěla k závěru, že sporná podpora je slučitelná s vnitřním trhem v období od 28. listopadu 2001 do 31. prosince 2006, přičemž má pochybnosti ohledně její slučitelnosti s vnitřním trhem od 1. ledna 2007.
- 12 V dopise ze dne 20. září 2013 poskytla Spolková republika Německo své vyjádření k rozhodnutí o zahájení řízení.
- 13 Komise obdržela od zúčastněných stran sedm stanovisek odkazujících na opatření, která se týkají kontrol jakosti mléka uvedených v napadeném rozhodnutí
- 14 Obdržená stanoviska byla předána Spolkové republice Německo v dopisech ze dní 27. února, 3. března a 3. října 2014.
- 15 V dopise ze dne 3. prosince 2014 vyjádřila Spolková republika Německo své stanovisko k dalším vyjádřením předloženým dne 8. července 2014.

Napadené rozhodnutí

- 16 Dne 18. září 2015 přijala Komise napadené rozhodnutí. Toto rozhodnutí se týká pouze financování kontrol jakosti mléka prováděných v období od 1. ledna 2007 v Bádensku-Württembersku (Německo) a v Bavorsku. Projednávaná žaloba se omezuje na opatření týkající se naposled uvedené spolkové země.
- 17 Zaprvé Komise ověřila, zda prostředky získané z dávek na mléko představují státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Komise měla za to, že konečné rozhodnutí týkající se přidělení těchto prostředků příslušelo dotčeným orgánům spolkové země, tj. státu, zatímco podle § 22 odst. 3 třetí věty MFG příslušelo sdružení spolkové země, kde měly být profesní organizace pouze vyslechnuty před přidělením prostředků. MFG navíc v § 22 odst. 2 bodech 1 až 6 vymezoval, pro jaké účely mohly být použity prostředky získané z dávek na mléko. Komise proto usoudila, že příjmy z dávek na mléko měly být považovány za příjmy podléhající veřejné kontrole a že opatření financovaná ze zdrojů získaných z dávek na mléko byla prováděna ze státních prostředků a byla přičitatelná státu. Komise nakonec uplatnila toto konstatování i na financování ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko.

- 18 Zadruhé Komise konstatovala, že mlékárny v Bavorsku získaly selektivní zvýhodnění prostřednictvím náhrady nákladů na kontroly jakosti mléka, jejichž provádění jim příslušelo, ve formě prostředků získaných z dávek a ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko. Komise měla za to, že z uvedených kontrol jakosti mléka v konečném důsledku těžily mlékárny, jelikož právě mlékárny byly ze zákona povinny provádět kontroly mléka, které jim bylo dodáno. Mlékárny jsou podniky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a náklady spojené s platbou kontrolnímu subjektu pro účely provádění kontrol jakosti mléka měly být považovány za klasické provozní náklady, které by dotčené podniky, tj. mlékárny, musely za normálních okolností nést samy. Každá případná výhoda byla podle Komise kromě toho poskytována jen „určitým podnikům“, neboť vedle mlékárenského odvětví existuje v Německu ještě řada dalších hospodářských odvětví, kterým z předmětných opatření neplynul žádný prospěch. Zvýhodnění, které bylo případně poskytnuto, bylo tudíž selektivní. Kromě toho, v jiných spolkových zemích než Bádensku-Württembersku a Bavorsku, mlékárnám nebyly hrazeny náklady na kontroly z prostředků získaných z dávek na mléko. Konečně, v bodě 145 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zohlednila skutečnost, že opatření bylo rovněž financováno ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko. Podle názoru Komise výhoda, kterou mlékárny získaly v důsledku hrazení nákladů na kontroly jakosti mléka, nutně neodpovídala tomu, co zaplatily v rámci dávek na mléko.
- 19 Zatřetí se v napadeném rozhodnutí mělo za to, že pokud jde o existenci stávající podpory, příslušné spolkové ministerstvo a německé spolkové země přijaly prováděcí ustanovení, která představují právní základy pro opatření posuzovaná v tomto rozhodnutí. Komise měla za to, že kromě MFG, který nestanovil dotýčný režim podpory, německé orgány nepředaly žádné informace, které by prokazovaly existenci právního základu přijatého před rokem 1958 a které ještě nebyly uplatněny, s počátečním obsahem během sledovaného období.
- 20 Začtvrté a na posledním místě Komise shledala, že podpory určené pro běžné kontroly mléka nesplňovaly podmínky stanovené v bodě 109 pokynů Společenství ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví na období 2007–2013 (Úř. věst. 2006, C 319, s. 1) ve spojení s čl. 16 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1857/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků [107 a 108 SFEU] na státní podporu pro malé a střední podniky působící v produkci zemědělských produktů a o změně nařízení (ES) č. 70/2001 (Úř. věst. 2006, L 358, s. 3), na který odkazuje uvedený bod 109.
- 21 Za těchto podmínek Komise v článku 1 napadeného rozhodnutí rozhodla, že podpora poskytnutá od 1. ledna 2007 v Bavorsku je protiprávní a neslučitelná s vnitřním trhem. V článcích 2 až 4 tohoto rozhodnutí Komise nařídila vrácení podpory a stanovila její podmínky.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. listopadu 2015 žalobce podal projednávanou žalobu.
- 23 Komise předložila žalobní odpověď kanceláři Tribunálu dne 2. března 2016.
- 24 Dne 23. května 2016 předložil žalobce kanceláři Tribunálu repliku.
- 25 Rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 14. června 2016 z důvodu částečné obměny Tribunálu byla projednávaná věc přidělena novému soudci zpravodaji.
- 26 Dne 5. září 2016 předložila Komise kanceláři Tribunálu dupliku.
- 27 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu byl na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu Tribunálu soudce zpravodaj přidělen ke čtvrtému senátu, kterému byla tudíž přidělena tato věc.

- 28 V rámci organizačních procesních opatření Tribunál položil dne 9. ledna 2018 účastníkům řízení písemné otázky, na které tito odpověděli ve stanovené lhůtě.
- 29 Dne 9. února 2018 v rámci organizačních procesních opatření Tribunál položil účastníkům řízení nové písemné otázky, jež měly být zodpovězeny na jednání.
- 30 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 27. února 2018.
- 31 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se v něm určuje, že Spolková republika Německo poskytla dotčeným mlékárenským podnikům v Bavorsku v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU státní podporu na kontroly jakosti mléka prováděné v Bavorsku, která je neslučitelná s vnitřním trhem od 1. ledna 2007;
 - zrušil články 2 až 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se v něm nařizuje, aby dotčené mlékárenské podniky v Bavorsku vrátily podporu navýšenou o úroky;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 32 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 33 Žalobce uplatňuje na podporu své žaloby pět žalobních důvodů:
- první žalobní důvod vychází z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU, jakož i čl. 6 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9);
 - první část druhého žalobního důvodu vychází z neexistence zvýhodnění odběratelů mléka a druhá část z chybějící selektivní povahy zvýhodnění poskytnutého bavorským mlékárnám;
 - třetí žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z neexistence porušení povinnosti oznámení a následné protiprávnosti navrácení podpory podle čl. 108 odst. 1 a 3 SFEU, jakož i článku 14 nařízení 2015/1589;
 - čtvrtý žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází ze skutečnosti, že Komise nesprávně odmítla slučitelnost podpory s vnitřním trhem;
 - pátý žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU, jakož i čl. 6 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 nařízení č. 659/1999

- 34 Je třeba předeslat, že žalobce ve své žalobě odkazuje na nařízení 2015/1589. V odpovědi na otázku položenou Tribunálem žalobce písemně a poté na jednání upřesnil, že má v úmyslu odkazovat na nařízení použitelné na skutkové okolnosti, které nastaly v projednávané věci, a sice nařízení č. 659/1999, které bylo zrušeno a nahrazeno nařízením 2015/1589 až po dni, ke kterému bylo přijato napadené rozhodnutí. Je třeba dodat, že uplatňovaná ustanovení čl. 6 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 nařízení 2015/1589 přebírají znění ustanovení čl. 6 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 nařízení č. 659/1999.
- 35 S ohledem na výše uvedené úvahy bude v tomto rozsudku odkazováno pouze na nařízení č. 659/1999.

Argumenty účastníků řízení

- 36 Zprvce žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo závažnou procesní vadou, která nejenže porušila právo Spolkové republiky Německo na obhajobu a její právo účastnit se řízení, ale rovněž narušila celé přezkumné řízení. Napadené rozhodnutí totiž jde nad rámec předmětu rozhodnutí o zahájení řízení, o něž se opírá, neboť financování kontrol jakosti mléka z prostředků jeho souhrnného rozpočtu není zmíněno v rozhodnutí o zahájení řízení. Kromě toho je žalobce toho názoru, že když Komise neposkytla ani Spolkové republice Německo, ani zúčastněným stranám příležitost vyjádřit se k této otázce, přijala rozhodnutí, které trpí nedostatkem odůvodnění a šetření. V každém případě, i kdyby měly být oba dva mechanismy financování vnímány jako jediné opatření podpory, byly by příliš odlišné, a proto měly být jasně uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení. Žalobce navíc tvrdí, že i kdyby bylo financování z prostředků jeho souhrnného rozpočtu uplatněno ve fázi přezkumu uskutečněného před vydáním rozhodnutí o zahájení řízení, nevylučuje to protiprávnost napadeného rozhodnutí, neboť toto financování mělo být přesně popsáno v předmětu rozhodnutí o zahájení řízení.
- 37 Zadruhé žalobce tvrdí, že formální vyšetřovací řízení musí být řádné, aby mohlo být napadené rozhodnutí platné. Podle jeho názoru musí rozhodnutí o řádném zahájení řízení jasně vymezovat svůj předmět, neboť Komise má vždy možnost případně přijmout rozhodnutí o jeho rozšíření. Žalobce má za to, že pokud Komise překročí rámec předmětu rozhodnutí o zahájení řízení, dochází k porušení práva na obhajobu dotčených osob i jejich práva být vyslechnut. Taková vada podle něj musí být přezkoumána z moci úřední Tribunálem a bezpodmínečně vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Dodává, že i když z formálního hlediska je adresátem rozhodnutí Komise pouze členský stát, dotčeným třetím osobám, které jsou přímo dotčeny, musí být rovněž přiznáno právo být vyslechnut a právo zúčastnit se řízení. Dále podle něj došlo k porušení jeho práva zúčastnit se v přiměřeném rozsahu správního řízení. Kromě toho žalobce tvrdí, že má procesní právo dovolávat se porušení práva na obhajobu federálního státu jako subjektu, který vystupuje v tomto řízení na jeho účet. Žalobce na závěr na jednání potvrdil, že porušení práva na obhajobu a práva účastnit se správního řízení jsou dvě různé výtky spojené do téhož žalobního důvodu.
- 38 Zatřetí má žalobce za to, že řízení mohlo vést k jinému výsledku, kdyby zúčastněné strany měly příležitost vyjádřit své stanovisko k otázce zdrojů z jeho souhrnného rozpočtu. Žalobce na jedné straně tvrdí, že zpřístupnění prostředků z jeho souhrnného rozpočtu společnosti Milchprüfning nezahrnuje žádnou (nepřímou) výhodu, která by byla relevantní z hlediska právních předpisů v oblasti podpor. Tyto prostředky totiž sloužily k financování dodatečných analýz, které překračují rámec právně závazných analýz a nepředstavují ani další kontroly prováděné z podnětu mlékáren ve smyslu článků 3 a 4 prováděcího nařízení k MGV v Bavorsku, náklady na něž hradí v plném rozsahu mlékárny. Tyto kontroly se neprovádí v zájmu mlékáren, nýbrž v zájmu spotřebitelů a ve veřejném zájmu. Žalobce má rovněž za to, že tyto prostředky nejsou podpory, ale odškodnění za provádění činnosti příslušející orgánům veřejné moci, kterou Milchprüfning vykonává pro spolkovou zemi Bavorsko. Na druhou

stranu žalobce tvrdí, že navrácení této údajné podpory je vyloučeno, protože poskytnutí prostředků z jeho souhrnného rozpočtu představuje „existující podporu“, a že podobná financování existují od třicátých let minulého století.

- 39 Komise zaprvé odpovídá, že podle ustálené judikatury se žalobce nemůže dovolávat práva Spolkové republiky Německo na obhajobu, jelikož jde o subjektivní právo, které může uplatnit pouze tento stát. Dodává, že porušení práva zúčastnit se v přiměřeném rozsahu správního řízení, kterého se žalobce poprvé dovolával v replice, je novým žalobním důvodem, a je tudíž nepřipustný.
- 40 Zadruhé Komise tvrdí, že financování kontrol jakosti mléka z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko nepředstavuje autonomní opatření podpory. Podle jejího názoru spočívá opatření podpory, jehož se týká vyšetřovací řízení, v osvobození nákladů na kontroly jakosti mléka od daně, které se vztahuje na odběratele mléka. Rozpočtové prostředky použité za tímto účelem jsou pouze jinou formou „státních prostředků“, což je jeden ze čtyř základních prvků státní podpory. Tyto zdroje jsou určeny pro stejné kontroly, jako jsou kontroly financované dávkami na mléko, a z daného zvýhodnění mají prospěch titíž odběratelé. Podle Komise žalobce nepopírá skutečnost, že napadené opatření je financováno ze státních prostředků, ale pouze vyjadřuje politování nad tím, že částka a zdroj podpory nebyly dostatečně podrobně popsány v rozhodnutí o zahájení řízení, ačkoli měl tyto informace k dispozici. Komise kromě toho popírá skutečnost, že financování z rozpočtu spolkové země Bavorsko se týkalo pouze „dodatečných kontrol jdoucích nad rámec toho, co je povinné“. Dodává, že ani zúčastněné strany, ani členský stát ve formálním řízení neuvodili, že financování prostřednictvím dávek na mléko se týkalo pouze minimálního počtu vzorků stanoveného v čl. 2 odst. 1 až 8 MGV.
- 41 Zatřetí má Komise za to, že žalobce se mýlí, když tvrdí, že napadené rozhodnutí se týká opatření podpory, které nebylo zmíněno v rozhodnutí o zahájení řízení. Komise se v tomto ohledu dovolává ustálené judikatury, podle které může být rozhodnutí o zahájení řízení omezeno na shrnutí relevantních skutkových a právních okolností a pouze musí umožnit zúčastněným stranám, aby se mohly účinně zúčastnit formálního vyšetřovacího řízení. Za tímto účelem stačí, aby se zúčastněné strany seznámily s argumentací Komise, která v této fázi není povinna předložit úplný rozbor dotčené podpory. I kdyby v případě, že by rozhodnutí o zahájení řízení bylo omezeno na dávky na mléko, odůvodnění, které je v něm uvedeno, by se použilo *a fortiori* i na opatření, jež jsou financována přímo ze státních prostředků.
- 42 Začtvrté Komise zpochybňuje argument, podle kterého je financování kontrol jakosti mléka z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko vyloučeno z rozhodnutí o zahájení řízení a nevztahuje se na ně formální vyšetřovací řízení. Komise nezpochybňuje, že toto financování nebylo výslovně uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, ale tvrdí, že nebylo ani výslovně vyloučeno z přezkumu opatření podpory. Dodává, že bod 3.3.1 rozhodnutí o zahájení řízení nemůže být vykládán tak, že omezuje formální přezkum na financování ze zdrojů získaných z dávek na mléko, neboť Komise vysvětlila, že tento druh financování odpovídá financování ze státních prostředků a bylo zbytečné se jím zabývat. Navíc Komise tvrdí, že ze systematiky rozhodnutí o zahájení řízení vyplývá, že rozpočtové prostředky jsou rovněž zohledněny a že „finanční podpora“ zahrnuje oba dva aspekty: dávky na mléko i rozpočtové prostředky. Znění rozhodnutí o zahájení řízení neumožňuje potvrdit, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 108 odst. 2 SFEU, jelikož výslovně uvádí základní prvek opatření podpory, který nebyl zpochybněn a musel být výslovně zmíněn, aby mohl být určen rozsah navrácení.
- 43 Zapáté a na posledním místě Komise uvádí, že tvrzení žalobce, podle kterého mu rozhodnutí o zahájení řízení zabránilo v tom, aby se mohl vyjádřit k celé řadě otázek týkajících se opatření podpory financované z rozpočtových prostředků, je irelevantní. Komise nejprve připomíná, že spolková země Bavorsko se mohla účastnit vyšetřovacího řízení prostřednictvím účasti spolkové německé vlády. Tvrdí rovněž, že členské státy a zúčastněné strany mohly předložit své argumenty týkající se údajné neexistence zvýhodnění pro odběratele mléka, vyplývající z převzetí nákladů na kontroly prováděné Milchprüfing nebo argumenty týkající se existence stávající podpory. Kromě toho Komise uvádí, že

dotace ze státního rozpočtu byly poskytnuty poprvé v roce 1970, tedy dlouho poté, co vstoupila v platnost smlouva o založení Evropského hospodářského společenství, podepsaná v Římě dne 25. března 1957. Podpůrně má Komise za to, že pokud došlo k porušení práva žalobce na to, aby předložil svá vyjádření, nemůže to vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož tento postup by nemohl vést k jinému výsledku, ať už tato vyjádření zněla jakkoli.

Posouzení Tribunálu

– K výtce vycházející z porušení práva na obhajobu

- 44 Co se týče práv entit působících pod úrovní státu, které poskytly státní podpory, je třeba uvést, že správní řízení v oblasti státních podpor je řízení zahájené pouze proti dotčenému členskému státu. Pouze tento stát jako adresát napadeného rozhodnutí se tedy může dovolávat skutečného práva na obhajobu. Entity působící pod úrovní státu, které podpory poskytují, jako je žalobce, jakož i podniky, které jsou příjemci podpor, a soutěžitelé těchto podniků se považují pouze za zúčastněné strany v tomto řízení ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, T-228/99 a T-233/99, EU:T:2003:57, bod 122, a ze dne 12. května 2011, Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'agglomération du Douaisis v. Komise, T-267/08 a T-279/08, EU:T:2011:209, bod 71 a citovaná judikatura). Porušení práva na obhajobu svou povahou představuje důvod relativní protiprávnosti, jehož se tedy musí dovolávat sám dotyčný členský stát (viz rozsudky ze dne 9. září 2009, Diputación Foral de Álava a další v. Komise, T-30/01 až T-32/01 a T-86/02 až T-88/02, EU:T:2009:314, bod 238 a citovaná judikatura, a ze dne 1. července 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. Komise, T-62/08, EU:T:2010:268, bod 186 a citovaná judikatura).
- 45 Spolková země Bavorsko se tudíž nemůže dovolávat práva na obhajobu, pokud je dotčena Spolková republika Německo nebo ona sama. Má pouze právo zúčastnit se správního řízení v přiměřeném rozsahu s ohledem na okolnosti projednávaného případu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 31. května 2006, Kuwait Petroleum (Nederland) v. Komise, T-354/99, EU:T:2006:137, bod 80 a citovaná judikatura, a ze dne 15. prosince 2009, EDF v. Komise, T-156/04, EU:T:2009:505, bod 107]. Tato výtku tudíž musí být zamítnuta.

– K výtce vycházející z porušení práva účasti na správním řízení

- 46 Je namístě připomenout, že podle čl. 108 odst. 2 SFEU má Komise povinnost vyzvat zúčastněné strany k podání připomínek během fáze formálního vyšetřování [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. února 2006, Le Levant 001 a další v. Komise, T-34/02, EU:T:2006:59, bod 78; ze dne 31. května 2006, Kuwait Petroleum (Nizozemsko) v. Komise, T-354/99, EU:T:2006:137, bod 83 a citovaná judikatura, a ze dne 15. prosince 2009, EDF v. Komise, T-156/04, EU:T:2009:505, bod 106]. Toto pravidlo má povahu podstatné formální náležitosti (rozsudek ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Freistaat Sachsen, C-334/07, EU:C:2008:709, bod 55). Co se týče této povinnosti, podle ustálené judikatury je zveřejnění oznámení v Úředním věstníku přiměřeným prostředkem k tomu, aby se zúčastněné strany dozvěděly o zahájení řízení [rozsudky ze dne 14. listopadu 1984, Intermills v. Komise, 323/82, EU:C:1984:345, bod 17, a ze dne 31. května 2006, Kuwait Petroleum (Nizozemsko) v. Komise, T-354/99, EU:T:2006:137, bod 81]. Toto sdělení má za cíl pouze získat od zúčastněných stran všechny informace, které mají vést Komisi při jejich budoucích krocích (rozsudky ze dne 12. července 1973, Komise v. Německo, 70/72, EU:C:1973:87, bod 19; ze dne 22. října 1996, Skibsværftsforeningen a další v. Komise, T-266/94, EU:T:1996:153, bod 256, a ze dne 20. září 2011, Regione autonoma della Sardegna a další v. Komise, T-394/08, T-408/08, T-453/08 a T-454/08, EU:T:2011:493, bod 73).

- 47 Podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 rozhodnutí o zahájení řízení shrne relevantní faktické a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise a vyloží pochybnosti o slučitelnosti opatření s vnitřním trhem. Vlastní formální vyšetřovací řízení umožňuje prohloubit a objasnit otázky vznesené v rozhodnutí o zahájení řízení (rozsudek ze dne 4. března 2009, Itálie v. Komise, T-424/05, nezveřejněný, EU:T:2009:49, bod 69). Naproti tomu je nezbytné, aby Komise, aniž je povinna předložit úplný rozbor dotčené podpory, vymezila dostatečným způsobem rámec svého přezkumu a zachovala tak význam práva zúčastněných stran podat připomínky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. července 2009, ISD Polska a další v. Komise, T-273/06 a T-297/06, EU:T:2009:233, bod 126 a citovaná judikatura, a ze dne 15. prosince 2009, EDF v. Komise, T-156/04, EU:T:2009:505, bod 108). Za tímto účelem postačuje, aby byly zúčastněné strany seznámeny s úvahami, které vedly Komisi k předběžnému závěru, že dotčené opatření může představovat novou podporu neslučitelnou s vnitřním trhem (rozsudky ze dne 11. května 2005, Saxonia Edelmetalle a ZEMAG v. Komise, T-111/01 a T-133/01, EU:T:2005:166, bod 50, a ze dne 15. prosince 2009, EDF v. Komise, T-156/04, EU:T:2009:505, bod 110).
- 48 Z článku 7 nařízení č. 659/1999 vyplývá, že na konci tohoto řízení může dojít k posunu v analýze Komise, neboť Komise může nakonec rozhodnout, že opatření není podporou nebo že byly rozptýleny pochybnosti o jeho slučitelnosti. Z toho vyplývá, že se konečné rozhodnutí může do jisté míry lišit od rozhodnutí o zahájení řízení, aniž by tyto rozdíly způsobovaly vadnost konečného rozhodnutí (rozsudky ze dne 4. března 2009, Itálie v. Komise, T-424/05, nezveřejněný, EU:T:2009:49, bod 69, a ze dne 16. prosince 2010, Nizozemsko a NOS v. Komise, T-231/06 a T 237/06, EU:T:2010:525, bod 50).
- 49 Tuto výtku je třeba zkoumat ve světle těchto zásad.
- 50 Je třeba předeslat, že jak vyplývá z bodu 37 výše, a s ohledem na obsah žaloby, uplatnění práva na účast v řízení a práva být vyslechnut je ve skutečnosti zaměňováno s uplatněním práva na účast ve správním řízení žalobcem.
- 51 Navíc je třeba konstatovat, že v rozporu s tím, co tvrdí Komise, žalobce uvedl v bodech 56 a 59 žaloby, a nikoliv ve fázi repliky, že došlo k porušení práva účasti na správním řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 a článku 20 nařízení č. 659/1999. Tato výtku je tudíž přípustná.
- 52 Aby tedy bylo možné posoudit, že došlo k porušení tohoto práva, je třeba zkoumat napadené rozhodnutí ve světle rozhodnutí o zahájení řízení s cílem určit, zda bylo financování z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko uvedeno již v naposled uvedeném rozhodnutí.
- 53 Zaprvé, jak bylo uvedeno v bodě 10 výše, bod 2.5 rozhodnutí o zahájení řízení se týká rámce financování podpor, které jsou předmětem formálního vyšetřovacího řízení. V tomto bodě se odkazuje na ustanovení § 22 MFG. Uvedené ustanovení nadepsané „dávky“ se týká dávek na mléko, což je ostatně uvedeno v bodě 8 odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Toto ustanovení tudíž bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení jako základ pro výběr dávek na mléko. Naproti tomu, uvedené ustanovení se nijak netýká prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko.
- 54 Kromě toho, BayHO a zejména jeho články 23 a 44, uvedené v bodech 6 a 7 výše, který Komise v napadeném rozhodnutí pokládala za právní základ podpory, nebyl uveden v rozhodnutí o zahájení řízení.
- 55 Zadruhé bod 3.1 rozhodnutí o zahájení řízení, který je věnován obecným poznámkám týkajícím se posouzení Komise, a zejména bod 3.3.1, nadepsaný „podpora poskytnutá státem nebo ze státních prostředků“, se týká rovněž dávek na mléko v souladu s MFG. Zejména v bodech odůvodnění 130 a 132 se uvádí, že podle tohoto zákona je dávka vybírána od soukromých hospodářských subjektů za účelem podpory posuzovaných proměnlivých dílčích opatření. V bodě 133 odůvodnění Komise dospěla k závěru, že „opatření financovaná z příjmů z dávek byla poskytnuta ze státních prostředků a jsou přičitatelná danému státu“.

- 56 Zatřetí, jak bylo uvedeno v bodě 10 výše, bod 264 odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení rovněž uvádí, že dotčené opatření je financováno prostřednictvím dávek na mléko.
- 57 Naproti tomu, jak vyplývá z bodu 10 výše a jak to potvrdila samotná Komise, financování kontrol jakosti mléka z rozpočtových zdrojů ve spolkové zemi Bavorsko nebylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení.
- 58 Zúčastněné strany tudíž mohly legitimně očekávat, že přezkum Komise obsažený v rozhodnutí o zahájení řízení se týká pouze prostředků získaných z dávek na mléko.
- 59 Toto zjištění není vyvráceno argumenty Komise.
- 60 Zprvč nelze na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, připustit, že stačí, aby rozhodnutí o zahájení řízení nevyklučovalo financování ze zdrojů souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko. V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 „rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení shrne relevantní faktické a právní otázky“. Toto ustanovení tudíž zavádí pozitivní povinnost Komise, podle níž se nemohla opírat o takový argument, který by tuto povinnost zbavil její podstaty.
- 61 V souladu s judikaturou citovanou v bodě 47 výše, i kdyby Komise nebyla povinna předložit úplný rozbor dotčené podpory, je nezbytné, aby dostatečným způsobem vymezila rámec svého přezkumu a zachovala tak smysl práva zúčastněných stran předložit své připomínky.
- 62 Zadruhé musí být zamítnut i argument Komise, podle kterého byly všechny zúčastněné strany informovány o skutečnosti, že podpora byla poskytnuta z několika zdrojů financování a že výslovný odkaz v tomto smyslu nebyl nezbytný. Konkrétně skutečnost, že financování podpory z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko bylo zmíněno před přijetím rozhodnutí o zahájení řízení, nezbytně neimplikuje, že Komise tuto skutečnost zohlednila v rámci formálního vyšetřovacího řízení. V projednávané věci tedy není otázkou, zda zúčastněné strany věděly, že financování podpory sestávalo z několika zdrojů, ale zda mohly z rozhodnutí o zahájení řízení dovodit, že přezkum Komise se týkal rovněž financování prostřednictvím souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko. Jak přitom bylo uvedeno v bodě 58 výše, tak tomu v projednávané věci není.
- 63 Zatřetí Komise není oprávněna tvrdit ani to, že zdroj státních prostředků je irelevantní, jelikož tyto prostředky jsou v každém případě určeny k financování téhož opatření podpory.
- 64 Přijetí takového argumentu by na jedné straně zbavilo podstaty povinnost Komise určit „relevantní faktické a právní otázky“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999.
- 65 V této souvislosti je třeba uvést, že čl. 107 odst. 1 SFEU používá pojem „státní prostředky“ ve velmi širokém slova smyslu, neboť stanoví, že s vnitřním trhem jsou neslučitelné podpory poskytované z prostředků „v jakékoli formě“. Tyto prostředky tudíž mohou mít různé podoby, a Komise je proto povinna je označit a pečlivě je posoudit, přičemž je třeba dodat, že státní prostředky jsou jedním ze základních prvků kvalifikace podpory. V tomto ohledu musí být výraz „finanční podpora“ použitý Komisí v rozhodnutí o zahájení řízení, a to i kdyby mohl být vykládán jako výraz, který odkazuje na oba zdroje financování, považován za nedostatečně přesný.
- 66 V souladu s judikaturou citovanou v bodě 48 výše se konečné rozhodnutí může do jisté míry lišit od rozhodnutí o zahájení řízení, a to zejména v návaznosti na argumenty předložené zúčastněnými stranami v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení, aniž by však tyto rozdíly způsobily vadnost konečného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2010, Nizozemsko a NOS v. Komise, T-231/06 a T-237/06, EU:T:2010:525, body 48 a 49). Taková rozdílnost však není v projednávaném případě odůvodněná. Jak potvrzuje Komise, tento orgán byl členským státem informován o financování z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko ještě před

přijetím rozhodnutí o zahájení řízení. Při přijetí rozhodnutí o zahájení řízení tedy Komise již měla k dispozici informace, které jí umožňovaly označit souhrnný rozpočet spolkové země Bavorsko jakožto zdroj financování sporné podpory. Kromě toho Komise netvrdí, že odkaz na souhrnný rozpočet spolkové země Bavorsko obsažený v napadeném rozhodnutí vyplývá ze skutečnosti, že byly zohledněny informace poskytnuté v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení.

- 67 Na druhé straně, jak bylo uvedeno v bodě 18 výše, Komise se v bodě 145 odůvodnění napadeného rozhodnutí na podporu své argumentace opírala o financování podpory z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko. Kromě toho v bodech 170 a 173 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise výslovně uvedla, že na rozdíl od podpory, která byla poskytnuta v Bádensku-Württembersku, byla podpora v Bavorsku poskytnuta nejen prostřednictvím financování z dávek na mléko, ale také prostřednictvím souhrnného rozpočtu této spolkové země. Komise proto uznala, že financování z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko nebylo v rámci jejího posouzení irrelevantním prvkem.
- 68 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí bylo přijato, aniž byla zúčastněným stranám poskytnuta možnost vyjádřit se k financování z prostředků ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko.
- 69 V důsledku toho je třeba dospět k závěru, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s právem žalobce na účast na správním řízení, a tudíž i v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999.
- 70 V této souvislosti je třeba uvést, že povinnost Komise poskytnout zúčastněným stranám ve stadiu rozhodnutí o zahájení řízení možnost předložit jejich připomínky má povahu podstatné formální náležitosti (rozsudek ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Freistaat Sachsen, C-334/07, EU:C:2008:709, bod 55), jejíž porušení způsobuje důsledky, jako je zrušení vadného aktu, bez ohledu na to, zda toto porušení způsobilo újmu tomu, kdo se jej dovolává, nebo zda mohlo správní řízení vést k jinému výsledku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2016, Goldfish a další v. Komise, T-54/14, EU:T:2016:455, bod 47).
- 71 Skutečnost, že Komise porušila právo žalobce zúčastnit se správního řízení, tudíž stačí k tomu, aby byl projednáváný žalobní důvod přijat.
- 72 Pro úplnost, nelze vyloučit, že v případě že by ke zjištěné vadě nedošlo, tj. kdyby žalobce ve skutečnosti měl možnost v rámci formálního vyšetřovacího řízení předložit své připomínky týkající se financování z prostředků ze svého souhrnného rozpočtu, řízení mohlo dospět k jinému výsledku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. února 2006, Le Levant 001 a další v. Komise, T-34/02, EU:T:2006:59, bod 95).
- 73 Zaprvé, když Komise žalobci vytýká, že ve stadiu formálního vyšetřovacího řízení neuvedl argument, podle kterého se financování z jeho rozpočtových zdrojů týkalo pouze dodatečných kontrol jdoucích nad rámec toho, co je povinné, potvrzuje konkrétní dopad neuvedení financování z těchto rozpočtových zdrojů v rozhodnutí o zahájení řízení.
- 74 Komise dále zpochybňuje argument žalobkyně, podle kterého je financování kontrol jakosti mléka z prostředků z jeho souhrnného rozpočtu stávající podporou, jelikož existuje od třicátých let minulého století, tj. před přijetím MFG v roce 1952. Komise totiž tvrdí, že toto financování bylo zavedeno teprve v roce 1970. Z této diskuze mezi účastníky řízení jasně vyplývá, že zdroj financování ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko má určitý význam, přinejmenším pokud jde o posouzení existence stávající podpory.
- 75 Konečně, z bodů 17 až 20 výše vyplývá, že napadené rozhodnutí nepředkládá samostatný rozbor, pokud jde o každý z obou způsobů financování. V uvedeném rozhodnutí totiž Komise buď provedla rozbor bez odkazu na způsob příslušného financování, anebo přenesla své úvahy týkající se financování

prostřednictvím dávky na mléko na financování ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko. Proto nelze vyloučit, že kdyby takové argumenty týkající se financování ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko, jaké byly uvedeny v bodech 73 a 74 výše, byly předloženy během formálního vyšetřovacího řízení, mohly vést k jinému výsledku.

- 76 Prvnímu žalobnímu důvodu je tudíž třeba vyhovět.
- 77 Je však třeba zkoumat, v jakém rozsahu musí být napadené rozhodnutí zrušeno vzhledem k tomu, že první žalobní důvod se týká porušení práva žalobce zúčastnit se správního řízení, zejména co se týče financování podpory z jeho souhrnného rozpočtu.
- 78 Je nutno uvést, že podle ustálené judikatury je částečné zrušení aktu Evropské unie možné pouze v rozsahu, v němž jsou prvky, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku tohoto aktu. Tento požadavek oddělitelnosti není splněn, jestliže by částečné zrušení aktu způsobilo změnu jeho podstaty (rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Komise v. Nizozemsko a ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, bod 57, a usnesení ze dne 11. prosince 2014, Carbunión v. Rada, C-99/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2446, bod 26).
- 79 Soudní dvůr v tomto ohledu rozhodl, že otázka, zda původní částka podpory musí být aktualizována na základě jednoduché úrokové míry nebo složené úrokové míry je oddělitelnou od původní částky podpory a nemá vliv na konstatování, že je neslučitelná s vnitřním trhem. Soudní dvůr dále zjistil, že výrok sporného rozhodnutí sám v článku 1 rozlišuje mezi původní částkou dotčené podpory a aktualizovanou částkou. (rozsudek ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Département du Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, body 107 a 108).
- 80 Naproti tomu Tribunál měl za to, že kritéria, která určují dočasné povolení k poskytnutí podpory, nebyla oddělitelná od zbytku napadeného aktu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 10. prosince 2013, Carbunión v. Rada T-176/11, nezveřejněné, EU:T:2013:686, body 33 až 36).
- 81 Soudní dvůr dále usoudil, že změna podmínek pro vrácení kapitálového vkladu představujícího dodatečnou výhodu nebyla oddělitelná od napadeného aktu, jelikož tento prvek byl nedílnou součástí posouzení Komise, když rozhodla o slučitelnosti dané podpory (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Komise v. Nizozemsko a ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, body 59 až 63).
- 82 Z toho vyplývá, že částečné zrušení nelze předpokládat a že je možné pouze za podmínky, že je jisté, že takové zrušení nebude mít za následek změnu podstaty napadeného aktu.
- 83 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že jak bylo uvedeno v bodě 75 výše, napadené rozhodnutí neobsahuje samostatnou analýzu každého ze způsobů financování, a to tím spíše, že Komise tvrdí, jak bylo uvedeno v bodě 63 výše, že i když je dotčená podpora financována ze dvou zdrojů financování, jedná se o jediné opatření. Toto zjištění je potvrzeno skutečností, že na rozdíl od skutkových okolností dotčených ve věci, v níž byl vydán rozsudek citovaný v bodě 79 výše, článek 1 napadeného rozhodnutí, který konstatuje neslučitelnost sporné podpory s vnitřním trhem, neupřesňuje prostředky, jejichž prostřednictvím je tato podpora financována. Navíc v člancích 2 až 4 napadeného rozhodnutí, které se týkají navrácení podpory, se nerozlišuje mezi oběma druhy financování.
- 84 Proto v projednávaném případě nelze vzhledem k obsahu a struktuře napadeného rozhodnutí při jeho výkladu oddělit úvahy týkající se financování ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko od zbytku tohoto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že podmínka uvedená v bodě 82 výše není splněna, nelze tudíž zrušit napadené rozhodnutí pouze v části, která se týká financování ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko.

- 85 Navíc je třeba připomenout, že v rámci přezkumu komplexních hospodářských posouzení ze strany Komise v oblasti státních podpor, který provádějí soudy Evropské unie, nepřísluší unijnímu soudu nahradit hospodářské posouzení Komise vlastním posouzením (rozsudek ze dne 20. září 2017, Komise v. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 63; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 9. března 2017, Ellinikos Chrysos v. Komise, C-100/16 P, EU:C:2017:194, bod 20).
- 86 V projednávané věci tedy Tribunálu nepřísluší rekonstruovat úvahy Komise, aby odhalil dopad financování ze souhrnného rozpočtu spolkové země Bavorsko na přezkum sporné podpory v napadeném rozhodnutí.
- 87 S ohledem na výše uvedené je třeba vyhovět žalobě na základě prvního žalobního důvodu.
- 88 Z toho vyplývá, že je třeba zrušit článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v jakém se týká podpory poskytnuté v Bavorsku.
- 89 Totéž platí pro články 2 až 4 uvedeného rozhodnutí, jejichž zrušení žalobce rovněž navrhuje, jelikož navrácení podpory, které je v něm stanoveno, je přímým důsledkem článku 1. To také vyplývá ze znění čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/1999, který stanoví, že je-li „v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil“.
- 90 V důsledku toho musí být články 1 až 4 napadeného rozhodnutí zrušeny v rozsahu, v jakém se týkají podpory poskytnuté v Bavorsku, aniž by bylo nezbytné rozhodovat o ostatních žalobních důvodech dovolávaných žalobcem.

K nákladům řízení

- 91 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch a žalobce požadoval náhradu nákladů řízení, je důvodné Komisi uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) Články 1 až 4 rozhodnutí Komise (EU) 2015/2432 ze dne 18. září 2015 o státní podpoře SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] poskytnuté Spolkovou republikou Německo na kontroly jakosti mléka podle zákona o mléku a tucích se zrušují v rozsahu, v jakém obsahují rozhodnutí, že poskytnutí státní podpory Spolkovou republikou Německo na kontroly jakosti mléka prováděné v Bavorsku není slučitelné s vnitřním trhem, a rozhodnutí o nařízení vrácení této podpory.**
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Freistaat Bayern.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. prosince 2018.

Podpisy.